COTIDIAN AL SPORTULUI ROMÂNESC
Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex : sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

12 pagini 1 leu

ANUL XXIII Nr. 50 (5484)

SÎMBĂTĂ 30 DECEMBRIE 1967

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii

În dimineața zilei de 29 decembrie, la Palatul Marii Adunări Naționale, într-o atmosferă sărbătorească, deputații marelui sfat al țării s-au întrunit în ședință jubiliară consacrată celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

Stema Republicii domină întreaga incintă. Sub revărsarea bogată de lumini ea strălucește în reflexe aurii.

În această sală, unde în urmă cu două decenii, Adunarea Deputaților proclama Republica, se află mulți dintre cei ce au luptat pentru pregătirea și înfăptuirea actului de însemnătate istorică în viața țării și a poporului român, în dezvoltarea victorioasă a României pe calea socialismului. Sînt prezenți la jubiliara întîlnire reprezentanții aleși ai națiunii, muncitori și țărani, savanți de seamă, conducători de fabrici și uzine, cadre didactice, lucrători ai agriculturii de stat, militari, cunoscuți oameni de artă.

Iau parte numeroși invitați, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, generali și ofițeri superiori.

Sînt de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București.

Asistă, de asemenea, ziariști români, corespondenți ai presei străine.

Ora 12. Sosesc conducătorii partidului și statului. Întreaga asistență îi întîmpină cu puternice și îndelungi aplauze.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii : Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu.

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a deschis ședința jubiliară.

Întîmpinat cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care a prezentat Expunerea cu privire la cea de-a XX-a aniversare a proclamării Republicii.

Deputații Marii Adunări Naționale și invitații la sesiunea jubiliară au subliniat expunerea în repetate rînduri cu aplauze puternice. La sfîrșit, minute în șir, asistența a aplaudat îndelung pentru scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România, pentru Partidul Comunist Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre, pentru unitatea țărilor socialiste, coeziunea partidelor comuniste și muncitorești, pentru pace între popoare.

Încheind lucrările sesiunii, președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a spus :

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele Biroului Marii Adunări Naționale să vă adresez cele mai călduroase felicitări cu prilejul aniversării Republicii, iar pentru noul an să vă urez sănătate, fericire și noi succese în activitatea dv., dăruită înfloririi continue a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Declar închisă cea de-a 8-a sesiune a Marii Adunări Naționale.

★

Lucrările ședinței jubiliare a Marii Adunări Naționale consacrate celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii au fost transmise de posturile noastre de radio și televiziune.

★

După-amiază, în sala Palatului, a avut loc spectacolul festiv organizat cu prilejul aniversării Republicii.

(Agerpres)

Mai mult de 1000 de medalii!

Sportivii români pe marile stadioane ale lumii

1947—1967 ! Despre fiecare din anii acestor două decenii de viață s-ar putea scrie cîte un volum. O istorie — chiar și restrînsă la aria sportului — ar trebui să cuprindă multe, foarte multe file, fiecare dintre ele reprezentînd sumumul eforturilor entuziaste, lupta extrem de grea a începuturilor pentru a învinge mentalități și reticențe, pentru a da o ritmicitate alertă, zi de zi, întîlnirii tineretului țării cu stadionul, cu activitatea sportivă.

Astăzi, la ora acestui mare bilanț, cronicarului îi revine o sarcină extrem de plăcută dar, în egală măsură, și extrem de grea : să selecționeze din impresionantul noian de realizări pe cele mai semnificative ; să aleagă din mulțimea performanțelor de valoare pe cele mai strălucitoare și din tezaurul trofeelor cucerite de sportivii români pe diferite meridiane ale lumii să le rețină pe cele mai reprezentative, toate acestea pentru a ilustra drumul parcurs în acești douăzeci de ani de mișcarea sportivă din România.

Cum să procedăm însă pentru a putea cuprinde cît mai multe fapte, cît mai multe realizări ?... O soluție — poate nu cea mai nimerită — ne-a condus la compartimentarea acestui letopiseț al sportului românesc. Ne vom reîntîlni, așadar, cu purtătorii tricolorului nostru la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și la cele europene și, într-un ultim capitol, la alte mari competiții sportive internaționale.

Așadar, JOCURILE OLIMPICE. Delegațiile sportive ale României au participat — în acest răstimp — la 4 ediții ale J. O. de vară (1952 — Helsinki, 1956 — Melbourne, 1960 — Roma, 1964 — Tokio) și la tot atîtea „olimpiade albe" (1948 — St. Moritz, 1952 — Oslo, 1956 — Cortina d'Ampezzo, 1964 — Innsbruck). Bilanțul este credem edificator : 11 medalii de aur de campioni olimpici, 9 de argint și 19 de bronz, toate cucerite în întrecerile olimpice estivale.

Reamintindu-ne de trecutele Olimpiade, poate că cea mai mare bucurie ne-a adus-o atletismul. Și aceasta din două motive : mai întîi pentru că atletismul a fost, este și va fi sportul nr. 1 al Jocurilor și o victorie realizată în cadrul întrecerilor olimpice are o semnificație în plus, în al doilea rînd, pentru dublul succes (Roma—Tokio) al multiplei noastre campioane și recordmane Iolanda Balaș. Să adăugăm la acestea și faptul că în capitala Japoniei, pe marele Stadion National, Imnul României a răsunat și în cinstea victoriei Mihaelei Penеș, campioană la aruncarea suliței.

47/67

Leon Rotman, figură memorabilă a escalei olimpice — Melbourne, a realizat și el „eventul de aur", obținînd la o singură ediție două medalii : la canoe viteză și fond. Regretatul Iosif Sîrbu, primul campion olimpic al României, canoiștii Simion Ismailciuc și Alexe Dumitru, boxerul Nicolae Linca, „pistolarul" Ștefan Petrescu, „taleristul" Ion Dumitrescu și luptătorul Dumitru Pîrvulescu completează — înainte de Ciudad de Mexico — lista campionilor noștri olimpici. „Colecționari de medalii" — este drept, nu de aur — sînt și Gheorghe Lichiardopol (două „bronzuri" la pistol viteză — Helsinki și Melbourne), Lia Manoliu (două „bronzuri" la aruncarea discului — Roma și Tokio), Ion Cernea (un „argint" și un „bronz" — Roma și Tokio), fetele din echipa de gimnastică (două „bronzuri" — Melbourne și Roma). Ar mai fi de semnalat faptul că medaliilor obținute împreună cu celelalte fete, gimnasta Elena Leușteanu le-a mai adăugat un „bronz" la sol, la J.O. din 1956, Leon Rotman și Dumitru Pîrvulescu au în colecții, pe lîngă titlurile amintite de campioni olimpici, și cîte o medalie de bronz !

Față de numai două medalii olimpice din trecut, cele 39 cîștigate de reprezentanții sportivi ai Republicii noastre sînt elocvente. În primul rînd, despre vastele posibilități puse la dispoziția tineretului nostru pentru a se putea realiza deplin și în acest domeniu de activitate.

Să trecem acum la capitolul următor : CAMPIONATELE MONDIALE. Aceste mari competiții ale tineretului lumii au constituit întotdeauna un obiectiv principal al preocupărilor sportivilor și antrenorilor noștri. De-a lungul celor două decenii, vitrina cu trofee a mișcării sportive din România s-a îmbogățit permanent, an de an. Și-au depus acolo simbolul succesului, răsplata străduințelor în greaua luptă pentru cucerirea laurilor de campioni mondiali, caiaciștii și canoiștii (12 medalii de aur), handbaliștii și handbalistele (5 titluri supreme la „11" și la „7"), tenisul de masă (18 victorii), popicele (4 locuri I), luptele greco-romane (3 titluri), tirul și scrima (cîte 2 medalii de campioni), parașutismul, pescuitul staționar și șahul (compoziție) — cu cîte o victorie. Alte 68 de medalii (argint și bronz) completează palmaresul participării sportivilor noștri la campionatele lumii.

Sport cu serioase ecouri în arena olimpică, caiacul și canoea constituie clou-ul ultimilor ani. Deși cu o istorie relativ nouă (această ramură nici nu numără, în țara noastră, două decenii de existență !), caiacul-canoea s-au impus rapid și oriunde s-au disputat întrecerile, ele au demonstrat clasa înaltă a reprezentanților școlii românești. Aurel Vernescu, cea mai rapidă padelă a lumii, are 4 medalii de aur dobîndite în lupta cu cei mai puternici adversari, prezenți la startul marilor întreceri de la Jajce și Grünau. Din această admirabilă flotilă au mai făcut parte Vasile Nicoară și Haralambie Ivanov, de trei ori campioni ai lumii, Afanasie Sciotnic, Mihai Țurcaș, și încă mulți alți sportivi destoinici.

Locul III la campionatul mondial de la Stockholm atestă — nu este credem nici un paradox — marea valoare a handbalului în 7 din țara noastră, căruia i-au dat strălucire cele două medalii de aur cucerite de echipa masculină a României la mondialele de la Dortmund și Praga. Fetele, cu 3 medalii de aur (două au fost obținute la handbalul în 11) sînt și ele prezente la marea sărbătoare. Și cînd te gîndești că handbalul în 7, ca și caiacul-canoea, este abia la vîrsta... adolescenței ! Ivănescu, Moser, Hnat, Nodea, Redl, Gruia, Irina Naghi, Ana Starck, Elena Pădureanu & comp sînt astăzi figuri de seamă în lumea handbalului.

Rămînînd mai puțin în compania altor sporturi — n-avem ce face, ne-am propus doar o succintă trecere în revistă ! — nu vom omite însă din galeria marilor campioni ai lumii numele trăgătorului Virgil Atanasiu, învingător la Wiesbaden, unde a stabilit și un nou record mondial la pistol viteză, al floretistei Olga Szabo, ale luptătorilor Valeriu Bularca, Ion Cernea și Ion Baciu, ca și ale popicarilor Ion Micoroiu, Petre Purje și Constantin Rădulescu. O clipă încă în lumea scrimei ! Victoria floretiștilor români la Montreal — orașul Expo 1967 — a produs o veritabilă senzație, explicabilă prin suita lor de succese în fața celor mai redutabile echipe ale lumii.

Al treilea capitol : CAMPIONATELE EUROPENE. În ansamblul competițiilor internaționale, europenele apar consemnate la rubrica „competiții regionale", alături de campionatele Asiei și Africii, de Jocurile Pan-Americane etc. Dar, să nu uităm totuși că o serie de sporturi își au centrul de gravitație în Europa : caiacul-canoea, luptele greco-romane, bobul ș. a. Aceste sporturi, ca și unele probe din atletism, înot, tir și gimnastică sînt, chiar și pe plan mondial, un apanaj al europenilor, ceea ce, desigur, ridică mult nivelul valoric și importanța campionatelor bătrînului nostru continent. Evident, un bilanț pozitiv la acest capitol capătă o semnificație în plus. De aceea, cînd totalul medaliilor cucerite în aceste două decenii la diferite campionate europene se ridică la 175 este foarte greu să-ți reții condeiul de la superlative.

42—78—55, adică medalii de aur, argint și bronz, 11 ramuri sportive fruntașe pe continent și peste 50 de laureați ai campionatelor — iată bilanțul evoluției sportivilor români la aceste mari confruntări sportive internaționale.

Prestigiul bobului românesc, ridicat cu ani în urmă pe vîrf de piramidă de echipajele conduse de Alex. Papană și de Dudu Frim, a fost întregit de

Romeo VILARA
Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

LUMINĂ ETERNĂ

Sportul românesc, vlăstar robust și tînăr al marii noastre familii socialiste, întîmpină împreună cu întregul popor împlinirea a douăzeci de ani de Republică, ridicînd spre înălțimi steagurile albastre ale tinereții biruitoare.

Această stare de spirit firească și îndreptuită, izvorăște dintr-un bilanț excedentar de succese. Fiindcă, în pofida unor trecătoare insatisfacții și atîtor pretenții legitime cîte se mai cer împlinite, sportul nostru cunoaște marea **performanță** de a fi devenit o uriașă îndeletnicire de masă, cuprinzînd milioane și milioane de oameni, solicitați de bucuria stadioanelor, a piscinelor, a sălilor de gimnastică, fiecare ins întîlnindu-se cu disciplina care-i convine în cadrul unei competiții ce frizează demografia.

De la fotbalul „miuță" jucat pe maidane sordide sau de la minoritatea de privilegiați, practicanți ai sportului alb, de la cursele de automobile de odinioară, echivalente ale bătăilor cu flori de la rondul al doilea, expresii plictisite ale unor răsfățați ai destinului, și pînă la sportul de astăzi, manifestare plenară și pluralâ a sănătății unui popor, e un drum de secole, de nesperat în trecutul nostru apropiat. Istoria se scrie, e adevărat, în pagini de cronică, dar se cresta în vechime și pe răbojul marilor olimpiade. Sportul nostru, beneficiarul unei istorii biruitoare, e chemat să-și scrie propria sa istorie și să contribuie la desăvîrșirea luptelor unui întreg popor, desăvîrșindu-se și depășindu-se într-o competiție fără pauze și fără răgazuri.

În acest sens credem că toți cei ce veghează la posturi de comandă sau aparent modest subordonate ale sportului românesc sînt chemați la o reexaminare atentă și responsabilă, nu atît a listelor pe care sînt înregistrate performanțele obținute, cît la o scrutare riguroasă a climatului în care se exercită azi toate disciplinele sportive pentru eliminarea rapidă și cu exigență maximală a tuturor racilelor, îndeosebi de ordin moral, cîte mai barează drumul succeselor pe care le-ar putea înregistra activitatea noastră sportivă, bogată în talente, rezervor inepuizabil de energii creatoare.

În acești 20 de ani, sportul nostru a înregistrat succese memorabile, chiar dacă iubitorii din tribune le-ar fi dorit uneori și mai strălucitoare.

Să nu uităm atîtea izbînzi în competițiile internaționale de talia olimpiadelor, a campionatelor lumii și a celor europene, în care fanionul românesc a fost purtat adeseori de acești sportivi la punctul cel mai înalt al catargului, cu toate că pentru a ajunge pînă acolo ei au avut de înfruntat adversari redutabili.

Rezultatele de pînă acum sînt bune, dar evident ele pot fi și mai bune, știind numai în puterea noastră de a le transforma în excepționale.

Anul 1968 va însemna pentru toată lumea sportivă un an al întrecerilor olimpice, unde sîntem încredințați că inteligența și perseverența românească vor avea un cuvînt de spus.

Am, cînd scriu aceste rînduri, înaintea ochilor uriașa paradă a sportivilor trecînd prin Piața Aviatorilor în zilele marilor noastre sărbători. Văd și admir împreună cu întreaga țară acea uriașă defilare, prilej de tonică mîndrie națională, a tineretii patriei noastre socialiste, biruitoare.

Tineretul e viitorul. Descifrez, în acest viitor de aur, deceniile și veacurile ce vor urma, triumfale în lumina lor eternă.

Aurel BARANGA

SĂRBĂTOARE

de
Nicolae TAUTU

Sînt douăzeci de flamuri pe culme fluturînd,
sînt douăzeci de aripi spre înălțimi deschise,
sînt douăzeci de trepte urcate rînd pe rînd
cu încleștări în luptă, cu irizări de vise.

Și-a îmbrăcat întinsul sărbătorescul strai
și nu va fi pe lume podoabă-atît de rară
precum este vestmîntul de necuprins în grai
ce-l poartă azi pe umeri bogata noastră țară.

Doar l-a țesut partidul cu-al muncii roșu spor,
cu mari hidrocentrale, cu noile palate
păstrînd și busuiocul lîngă televizor
și doina continuînd-o în amplele cantate !

Din larg de stadioane sportivii se ivesc
cariatide albe cu brațe îndrăznețe
susțin a țării stemă, luceafăr românesc
cu sonde, cetini, grîie de rod și frumusețe.

Olimpicele torțe în ochi li se aprind,
cununi de lauri grele ți-aduc azi, România,
să ne urcăm Columna spre ceruri de argint
cu largile troiene săpate-n veșnicie!